

külön-külön fogyatékoságukkal együtt is feltétlen meghódolást követelnek. A legérdekesebb az, hogy ez a sokféle és nagyjelentőségű értékes emberi tulajdonság Lisztnél nélkülözötte a velük járó fogyatékoságokat. Mindent átfogó nagy értelme, az elmélyedés természetével bíró s a lényegre törő gondolatvilága nem tette különccé. Könnyűmódorú világfi volt, aki az esztétika és magasabb erkölcs határai között megízelt s kiélvezte az élet legkülönbözőbb örömeit. Nagysága nem tette meghasonlítottá, nem vitte messze az emberiségtől, sem oktanul nem tiporta el a körülötte levőket. Mint tapintatos, jó Guliwer, úgy jár közöttünk. Fanatikusan lelkes volt és mindenek felett volt az ő megértő fölénye. Nem befolyásolhatta őt a kora, sokkal nagyobb volt annál és mégis disszonanciák a kora és közöttük nem voltak. Amit tett, azt a zseni olyan kiváltságos biztonságával tette, hogy a kritika nem férhetett hozzá.

Legendás jótékonyágát alig van akkori élő művészember, aki nem élvezte volna.

Könnyelműségig menő önmehtagadással adta oda mindenét másoknak. Akiben tehetőséget látott, az benne a leggondosabb, a legbőkezűbb apát ismerte meg. Mikor a talentumot megpillantotta valakiben, attól fogva megszűnt annak esetleg ellenszenves emberi voltát, halátlanságát észrevenni. Mesébe illő, szinte hihetetlen az, amikor inkább önmagát szorította háttérbe, csak hogy más érvényesülhessen. Ennek indítója azonban lehetett az a biztos hit is saját igazában, mely önmagáért nem aggódik, de másokat félt.

Beethoven, Wagner, hogy csak a két legkiválóbb mestert említsük, Liszt Ferenc nélkül talán ma nem volnának azok, akiknek ma őket tekintjük. Különösen Wagner Richard köszönhet mindent Liszt önzellen barátságának.

Liszt a legszebb emberi tulajdonságok és tehetségek emberfeletti összességét bírta és ezekkel szemben életében csak azt az elismerést nyerhette, amelyet az emberek adhattak neki. Siker és diadal halmozása ke-

vés volt és ki is merült, mikor Lisztet mint zeneszerzőt kellett elismerni. Egyénisége és személyes produkciója, a zongoraművészete minden elismerést megérdemelték s el is nyertek, a zeneszerzőnek nem maradt elég. Ma, halála után huszonöt évvel, a személy már nem áll olyan közvetlenül az előtérbe s nem veszteget meg annyira varázsa s mégis nagysága hatványozottabban nő a szemünkben, mint az óriási hegy, amelyről rohanva távolodunk. Ma már Liszt zeneszerzői zsenije ragad meg elsősorban s a megértés útja felvezet Liszt örökéletű szellemének magasságába.

Születésének mai száz éves évfordulójának ünnepségei nem Liszt Ferenc iránt érzett elismerésünk kifejezője, ahhoz mi csekélyek vagyunk, hanem igazolása messzi jövőendő századok előtt annak, hogy az emberiségnek ezt az óriási zsenijét értelmünkben már mi is birtuk, lelkünkben már mi is megértettük.

Szeged vagyona.

— Hol gyümölcsöztetik a város tőkéit? —

(Saját tudósítónktól.) Szombaton délután ülést tartott a város pénzügyi bizottsága. A rövid ideig tartó ülésen a város tőkéinek gyümölcsöző elhelyezésével foglalkoztak és a bizottság elhatározta, hogy azt javasolja a közgyűlésnek: helyezték el a város tőkéit a két legrégebb szegedi pénzügyintézetnél olyan arányban, hogy a tőke felét a két legrégebb intézetnél tegyék letétbe, a többi öt intézet pedig a vagyon tíz-tíz százalékát kapják.

A bizottsági üléstől alábbi tudósításunk származik:

Lázár György dr polgármester elnökelt a tanácskozáson, amelyen rajta kívül Balogh Károly tanácsos, Becsey Károly dr, Bokor Adolf, Csánvi János, Fajka János, Hóltzer Aladár, Kiss Arnold, Koszó István dr, Kugler Albert, Landesberg Mór, Lövész Antal, Pálffy József dr, Scultétv László, Taschler Endre, Thuróczy Mihály dr, Ujlaki Antal, Vajda Béla, Vas Károly, Weiner Miksa, Wimmer Fülöp és Bárkányi Zoltán dr jegyző vettek részt.

Tulkiadás a gőzfürdőnél.

Balogh Károly tanácsos előadja, hogy a költségelőirányzatban a gőzfürdő kiadásaira 30.500, a rendkívüli kiadásokra 329.677 koronát vettek föl. Ezeket az összegeket azonban már szeptemberben túllépték még pedig a gőzfürdőnél 5640, a rendkívüli kiadásoknál 11.971 koronával. Előreláthatólag még nagyobb összegek lesznek mind a két tételnél szükségesek. A gőzfürdő kiadásaira 15.000, a másik tételnél pedig 22.000 korona, összesen tehát 37.000 korona kell, az eddig felmerült tulkiadásokkal együtt és ezért kéri a bizottságot járuljon hozzá ehhez a hiteltulépéshez. Fedezetről is gondoskodtak már, a tulkiadásokat bőségesen fedezi az átíratási krajeárpénz bevételéből. Az idén jóval több ingatlanátíratás volt Szegeden, ezen a réven emelkedett a város jövedelme és a jövedelememelkedésből fedezni lehet az előbbi rovatok kiadásainak többletét.

Bokor Adolf azt kérdezte meg a tanácsostól, mi okozta az előirányzat túllépését.

Balogh Károly tanácsos elmondja, hogy a múlt évben különféle üzemi berendezéseket rendeltek meg. Ezekre már tavaly volt fölvéve bizonyos összeg, de a szállítás részben csak az idén történt meg és így a számlákat is csak ebben az évben fizették ki. Ezenkívül azonban más oka is van a sok kiadásnak. A fűtő és a gépész könnyelműek, pocékolják a tüzelőanyagot, de ezen az állapoton is segítenek, mert legközelebb betöltik a főgépész állást.

A bizottság ezután a tanácsos előterjesztését magáévá tette és megszavazta a tulkiadásokat.

A város tőkéi.

Balogh Károly tanácsos előterjesztést tett ezután a város tőkéinek elhelyezésére. Előadta, hogy eddig a Szeged Csongrádi Takarékpénztár Részvénytársaság és a Kereskedelmi és Iparbank együttesen hetven, a Szegedi Kézműves-bank, a Szegedi Takarékpénztár és Hitelrészvénytársaság és a Szegedi Hitelbank együttesen harminc százalékát kapta betétként a város tőkéinek. Tekintettel arra, hogy a szervezeti szabályzat értelmében évről-évre kell elhatározni a közgyűlésnek, hol kívánja elhelyezni a pénzt, azt indítványozza, hogy javasolja a bizottság a közgyűlésnek, hogy a fölsorolt öt intézetet kívül a Szeged Alföldi Takarékpénztárnak, a Szegedi Gazdasági és Iparbanknak és a Szegedi Bank-egyesületnek is juttassanak a város tőkéiből, olyanformán, hogy Szeged Csongrádi Takarékpénztár negyven, a Kereskedelmi és Iparbank tizennyolc, a többi hat intézet pedig egyenként hét-hét százalékot kapjanak. Elmondta a tanácsos azt is, hogy a három új intézet mindegyike egy milliónál nagyobb alaptőkével rendelkezik, a közönség mindegyik iránt nagy bizalommal viseltetik és a városnak is honorálni kell ezt a bizalmat.

Wimmer Fülöp elismerését fejezi ki a tanácsnak, hogy olyan időben terjesztette be a javaslatát, amikor a pénzpiac helyzete azt indokolta teszi. Ezért elsősorban azt indítványozza, hogy még az októberi közgyűlés elé terjeszszék be a javaslatot és úgy intézkedjenek, hogy november elsején eleget is lehessen tenni a közgyűlés határozatának. A javaslat érdemét illetőleg azon az állásponton van, hogy bár eddig, csak olyan intézetnél helyezték el városi pénzt, amely legalább tíz év óta fennállott, most le lehet az időtartamot szállítani, de ki kell mondani, hogy a város tőkéiből csak annak a pénzügyintézetnek adnak betétet, amely legalább öt év óta áll fenn és legkevesebb egy millió korona alaptőkével rendelkezik. Persze ez a kikötés a szerzett jogokat nem érinti. Az arányt illetőleg az a javaslata, hogy a legrégebb két intézetnek összesen ötven, a többi öt intézetnek — miután a kikötés mellett csak hét intézetnél helyezhetik el a város tőkéit — pedig tíz-tíz százalékot adjanak a pénzből.

Vass Károly azt mondja, hogy régebben a város pénzt a Szeged Csongrádi Takarékpénztárnál és a Kereskedelmi és Iparbanknál helyezték el. Ez a két intézet örvend a legnagyobb bizalomnak, ennek a két intézetnek van a legnagyobb alaptőkéje és így olyan kulesot kell találni, amely az előbb említett két kiváltságot honorálja. Wimmer Fülöp javaslatát ezért helyesnek tartja.

A határozat.

Balogh Károly és Obláth Lipót felszólalása után a bizottság elfogadta Wimmer Fülöp javaslatát és ahhoz képest ilyen arányban javasolja a közgyűlésnek a város tőkéinek elhelyezését:

Szeged-Csongrádi Takarékpénzt.	33 százalék
Kereskedelmi és Iparbank	17 „
Szegedi Kézművesbank	10 „
Szegedi Takarékpénztár és Hitel R. T.	10 „
Szegedi Hitelbank	10 „
Szeged-Alföldi Takarékpénztár	10 „
Szegedi Bankegyesület	10 „

Ezután, miután a jelenlévő Pálffy József dr. árvaszéki elnök hozzájárult ahhoz, hogy az árvaszéki vagyont is ilyen arányban helyezték el a pénzügyintézeteknél, a bizottság erre vonatkozólag is hasonló határozatot terjeszt a közgyűlés elé.

Balogh Károly tanácsos elmondta még, hogy a város tőkéi 3.030.000, az árvaszéki vagyona 1.100.000 koronát tesznek ki, tehát összesen 4.130.000 koronát helyeznek el a bankokban. Ezen felvilágosítás után az elnök polgármester az ülést bezárta.

Szalay János.